

Bilag 1.

Afskrift.

Direktøren

for

Vandbygningsvæsenet.

Kjøbenhavn, den 26de September 1890.

Hermed 2 Bilag.

Næst at henvise til, at der under Forhandlingerne paa Rigsdagen ved 3dje Behandling af Forslaget til Finanslov for 1890—91 er rejst Spørgsmaal, om der ikke kunde tilvejebringes en Sænkning af Vandstanden i Ringkjøbing Fjord ved et nyt Udløb fra Fjorden til Havet paa en anden og mindre bekostelig Maade end forudsat i de 3 hertil sigtende Projekter, der nærmere findes omtalte i Skrivelse herfra af 12te Januar 1887, har det høje Ministerium i Skrivelse af 14de Juni d. N. anmodet mig om at ville undersøge dette Spørgsmaal en nærmere Undersøgelse og derefter meddele Ministeriet mine Uttringer over samme, eventuelt ledsagede af de fornødne Planer til et saadant Projekt og Overflag over de med Udførelsen forbundne Udgifter. I Anledning heraf skal jeg ærbødigst tillade mig at høre følgende.

Et nyt Udløb fra Fjorden til Havet, som, saavidt det er gørlikt, skal kunne tilfredsstille saavel de af Landbrugerne som de af Fiskerne opstillede Fordringer med Hensyn til en Forbedring af Forholdene ved Ringkjøbing Fjord, og ved hvis Tilvejebringelse Beføstningen skal holdes indenfor rimelige Grændser, maa, som det vil fremgaa af den herfra under 12te Januar 1887 afgivne Beretning om Resultatet af de i 1884—85 og 1885—1886 anstillede Undersøgelser vedrørende Ringkjøbing Fjord, være et aabent Løb. I den nævnte Beretning ere tvende saadanne Løb behandlede, nemlig: Gennemskæring I. lidt nord for Nymindegab Kro og Gennemskæring II. c. 3,400 Fod syd for St. Bierregaard, hvilke Gennemskæringer, der begge ere tænkt fikrede imod Vandring, ved at Munding og Sider i alt Fald delvis ere beskyttede med Glacis og Stenkastninger, ville medføre en Beføstning af henholdsvis c. 1 og 2 Millioner Kroner.

Naar man vil fastholde, at Udløbet skal være fikret imod Vandring, vil der ikke ved de ovennævnte Løb ved Modifikationer i Konstruktionen eller paa anden Maade kunne foretages nogen Besparelse af væsentlig Betydning. Heller ikke vil man, under Forudsætning af, at Løbet skal være befæstet, ved at vælge andre Steder for Gennemgravningen kunne opnaa nogen væsentlig Besparelse. En saadan kan kun naas ved at undlade at beskytte Udløbets Munding og Sider, eller med andre Ord ved at sikre det imod Vandring.

Al Hensyn til Afvandings- og Besejlingsforholdene vilde det være ønskeligt, at det nye Udløb lægges saa nordlig som muligt; men naar det ikke sikres imod Vandring, vil det næppe være tilraadeligt at lægge det nordligere end ved den saakaldte Nordmandskrog, beliggende sydvest for Nymindegab Kro og ved den sydlige Ende af Tangens Klitter. I modsat Fald vilde nemlig de Syd for Løbet liggende Klitter ved Løbets Vandring imod Syd hurtigst blive sløjede, saa at Havet under Stormfloder vilde faa en udstrakt Afgang til Fjorden og ved Oversvømmelser og paa anden Maade volde stor Skade paa de til Fjorden grænsende Engstrækninger. — At et ubeskyttet Udløb ikke maatte lægges nordligere end Nordmandskrogen, derom herstede der ogsaa fuld Enighed hos de lokal-kyndige Mænd, hvis Udtalelser om Tilvejebringelsen af et nyt Udløb fra Fjorden til Havet i sin Tid bleve æstede. Disse Udtalelser foretog som Afniit II. af de paa Indenrigsministeriets Foranstaltning trykte Meddelelser om de med Hensyn til Tilvejebringelsen af et nyt Udløb fra Ringkjøbing Fjord i 1879 foretagne Undersøgelser og Projekteringer.

Hvor man end foretager Gennemskæringen, vil det blive nødvendigt samtidigt med det nye Løbs Udgravning at afdæmme det nuværende Strømløb. Naar Gennemskæringen finder Sted ved Nordmandskrogen, vil Dæmningen over det ældre Strømløb formentlig hensigtsmæssigst kunne lægges lidt Syd for den forhenværende Redningsstation, hvor Strømmen er smal og mod Vest begrænses af høje Klitter. Denne Dæmning er vist